

**У С Л О В И
ЗА ОСИГУРАЊЕ ПРОФЕСИОНАЛНЕ ОДГОВОРНОСТИ АДВОКАТА**

I УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Примена услова

Члан 1.

(1) Ови Услови примењују се на осигурање професионалне одговорности адвоката.

Значење појединих израза

Члан 2.

(1) У овим Условима поједини изрази значе:

- 1) „Осигуравач“ – Компанија „Дунав осигурање“ а.д.о.
- 2) „Уговарач осигурања“ – физичко или правно лице које са осигуравачем закључи уговор о осигурању;
- 3) „Осигураник“ – лице које је овлашћено за обављање адвокатске службе у складу са Законом о адвокатури и чија је одговорност покривена уговором о осигурању;
- 4) „Треће лице“ – лице које није субјект уговора о осигурању, односно лице чија одговорност није покривена осигурањем;
- 5) „Адвокатура“ - обављање адвокатске службе;
- 6) „Адвокат“ - лице које је уписано у именик адвоката, положило адвокатску заклетву и бави се адвокатуром;
- 7) „Адвокатски приправник“ - дипломирани правник уписан у именик адвокатских приправника, који се обављањем приправничке вежбе код адвоката, оспособљава за рад у адвокатури;
- 8) „Адвокатско ортачко друштво“ – уговором два или више адвоката основано ортачко друштво и уписано у именик адвокатских ортачких друштава;
- 9) „Сума осигурања“ - горња граница обавезе осигуравача по једном осигураном случају;
- 10) „Агрегатна сума осигурања“ – горња граница обавезе осигуравача за цео период покрића;
- 11) „Премија осигурања“ – износ који се плаћа за осигурање на основу уговора о осигурању;
- 12) „Полиса“ – исправа о уговору о осигурању;
- 13) „Осигурани случај“ – будући, неизвестан и независан од искључиве воље осигураника штетни догађај, који има за последицу настајање штете чију би надокнаду могло да захтева треће оштећено лице;
- 14) „Чисто финансијска штета“ – штета која се састоји непосредно у новцу а није ни у каквој вези са штетом на стварима, нити са штетом на лицима.

II ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет осигурања

Члан 3.

(1) Предмет осигурања, у смислу ових Улова, је законска грађанска одговорност осигураника за чисто финансијске штете причињене трећим лицима које су проузроковане обављањем адвокатске делатности.

(2) Овим осигурањем покривена је одговорност за штете учињене трећим лицима, које настају као последица пропуста и грешака у обављању адвокатске делатности, као и повредом прописа којима се регулише неведена делатност.

(3) Осигурањем је обухваћена и одговорност адвокатских приправника, као и осталог административног особља који обављају административне послове у непосредној вези са адвокатском делатношћу и који се налази у сталном радном односу са осигураником.

(4) Предмет осигурања су и судски трошкови које осигураник може да има у вези са осигураним случајем само онда када од самог почетка парницу усмеравају заједно осигураник и осигуравач, али заједно са одштетом само до висине осигуране суме.

Члан 4.

(1) Адвокатура је независна и самостална служба пружања правне помоћи домаћим и страним физичким и правним лицима.

(2) Пружање правне помоћи у смислу ових Улова обухвата:

- давање усмених и писмених правних савета и мишљења;
- састављање тужби, захтева, предлога, молби, правних лекова, представки и других поднесака;
- састављање уговора, завештања, поравнања, изјава, општих и појединачних аката и других исправа;
- заступање и одбрану физичких и правних лица;
- посредовање у циљу закључења правног посла или мирног решавања спорова и спорних односа;
- обављање других послова правне помоћи у име и за рачун домаћег или страног физичког или правног лица, на основу којих се остварују права или штите слободе и други интереси.

Осигурани случај

Члан 5.

(1) Осигурани случај, у смислу ових Улова, је сваки чин пропуста или грешке у пружању правне помоћи дефинисане чланом 4. ових Улова, а који за последицу има проузроковање штете трећим лицима.

(2) Сматра се да је осигурани случај настао уколико је осигураник повредио неку од својих дужности предвиђених Законом о адвокатури, Статутом адвокатске коморе, Кодексом професионалне етике адвоката, односно уколико је дошло до пропуста или грешке у обављању послова пружања правне помоћи за коју одговара осигураник у складу са одредбама ових Улова.

Члан 6.

(1) Сматра се да је пропуст или грешка у обављању адвокатске делатности, учињена оног дана када се неки од облика правне помоћи требао најкасније предузети, односно грешка исправити, да би се спречило настајање штете, осим у случају ускраћивања правне помоћи због разлога које прописује Закон о адвокатури, Статут коморе или Кодекс професионалне етике адвоката.

(2) Осигурањем, по овим Уловима, нису обухваћене штете од одговорности за пропусте или грешке, које су биле познате у време склапања уговора о осигурању или нису могле остати непознате. Пропуст или грешка сматрају се познатим када их осигураник сам утврди или за њих дозна, а да још није постављен одштетни захтев, нити је он најављен од стране трећег лица.

Искључење из осигурања

Члан 7.

(1) Осигурање професионалне одговорности адвоката не односи се на одштетне захтеве због:

- штета проузрокованих посредно или непосредно ратним и политичким ризицима без обзира да ли је рат објављен или није;
- намерног и свесног кршења закона, прописа, стандарда и других уговорних обавеза и проузроковања штета од стране осигураника;
- намере, грубе непажње и преваре осигураника, адвокатских приправника и лица која се налази у сталном радном односу са осигураником;
- бављења адвокатуром током привремене забране бављења или привременог престанка права на бављење адвокатуром;
- заступања пред надлежним правосудним или државним органом под дејством алкохола или наркотика;

- пружања правне помоћи у ситуацијама када је адвокат обавезан да одбије пружање правне помоћи;
- бављења пословима који су неспојиви са угледом и независношћу адвокатуре;
- прекорачења овлашћења осигураника датих у пуномоћју;
- заменичко заступање адвокатског приправника који је запослен код осигураника, ако странка није тако одредила у пуномоћју;
- несавесног вршења послова по заменичком пуномоћју;
- тражења накнаде веће од накнаде прописане адвокатском тарифом или тражење награде од странке коју је дужан да заступа бесплатно;
- повреде дужности чувања адвокатске тајне;
- фалсификовања записника и друге документације;
- стављања печата канцеларије на туђе поднеске;
- кривичног дела осигураника;
- задржавања новца наплаћеног за рачун странке;
- одговорности осигураника као приватног лица ван обављања адвокатске делатности;
- посредне штете и изгубљене добити.

Члан 8.

(1) Осигурањем није покривена професионална одговорност адвоката који се бави пословима који су неспојиви са угледом и независношћу адвокатуре, односно ако адвокат поступа као статутарни заступник, директор или председник управног одбора у правном лицу, члан или председник извршног одбора банке, заступник државног капитала, прокуриста или лице које има утврђену забрану конкуренције.

(2) Нespoјиви послови са угледом и независношћу адвокатуре су и послови посредовања у промету роба и услуга, стечајног управника, ликвидационог управника, судског вештака, судије, јавног тужиоца, јавног правобраниоца, јавног бележника, приватног извршитеља или послова у чијем обављању може доћи до сукоба интереса.

Сума осигурања

Члан 9.

(1) Сума осигурања је горња граница обавезе осигураваача по једном осигураном случају и укупно за период покрића, уколико се другачије не уговори.

(2) Сума осигурања почиње да се исцрпљује након настанка осигураног случаја и исплате одштете

и након исцрпљивања у целости осигурање престаје да важи.

(3) Након појединачних исцрпљивања сума осигурања и исцрпљивања свих евентуално уговорених сума осигурања (агрегатне суме) осигурање престаје да важи.

Учешће осигураника у штети – франшиза

Члан 10.

(1) Уговарач осигурања може уговорити учешће осигураника у штети. Минимални могући износ учешћа у штети је 10%.

Територијална важност осигурања

Члан 11.

(1) Осигурањем су обухваћени осигурани случајеви настали на територији Републике Србије уколико није другачије уговорено.

(2) Уколико се посебно уговори осигурањем могу бити обухваћени и осигурани случајеви настали ван територије Републике Србије.

Временско важење осигурања

Члан 12.

(1) Осигурање, по овим Условима, се закључује на неодређено време, или на одређено време на период од једне или више година уз годишњи обрачун премије осигурања. Осигурање се не може закључити на период краћи од годину дана.

(2) Осигурање почиње у 24,00 сата оног дана који је у уговору о осигурању наведен као почетак осигурања, али не пре 24,00 сата оног дана кад је плаћена премија осигурања ако није другачије договорено.

(3) Осигурање престаје у 24,00 сата оног дана који је у уговору о осигурању наведен као дан престанка осигурања ако није другачије уговорено.

(4) Осигуравач је у обавези само ако осигурани случај настане за време важења осигурања, под условом да је одштетни захтев поднет у року од три године од сазнања оштећеног за штету, а у сваком случају до истека рока од пет година од када је штета настала.

Обавеза достављања тачних информација за оцену ризика

Члан 13.

(1) Уговарач осигурања, односно осигураник, дужан је да пријави осигуравачу, приликом закључења уговора о осигурању, све битне околности и чињенице за оцену ризика које су му познате или му нису могле остати непознате. Битне

околности и чињенице су оне које могу утицати на процену осигуравача приком одређивања висине премије, као и прихватања или неприхватања осигурања.

(2) Уколико се ради о обнови осигурања, свака промена околности и чињеница, претходно достављених осигуравачу, сматра се битном и такву промену неопходно је нагласити.

(3) Непријављивање битних околности и чињеница могу утицати на право и висину накнаде штете у случају одштетног захтева или омогућити осигуравачу да поништи полису осигурања.

(4) Уколико се код насталог штетног догађаја уочи да уговарач осигурања, односно осигураник, није саопштио битне околности и чињенице за оцену ризика, а посебно околности и чињенице на основу којих се обрачунава и одређује премија осигурања, накнада из осигурања се смањује у сразмери између плаћене премије и премије која би морала бити плаћена с обзиром на битне околности и чињенице.

Плаћање премије осигурања

Члан 14.

(1) Уговарач осигурања дужан је да плати премију осигурања, а осигуравач је дужан да прими исплату премије осигурања од сваког лица које има правни интерес да она буде плаћена.

(2) Премија осигурања плаћа се одједном унапред, при закључењу уговора о осигурању.

Обавезе осигураника после настанка осигураног случаја

Члан 15.

(1) Осигураник је дужан да обавести осигуравача о настанку осигураног случаја као и о поднетом захтеву за накнаду штете најкасније у року од три дана по сазнању.

(2) Осигураник је дужан да осигуравачу пружи све податке и друге доказе који су потребни за утврђивање узрока и висине настале штете. Осигуравач може захтевати од осигураника да прикупи и друге доказе, уколико је то неопходно и оправдано.

(3) Осигураник је дужан да обавести осигуравача и ако захтев за накнаду штете против њега буде истакнут преко суда, ако буде стављен у притвор, као и ако буде покренут поступак за обезбеђење доказа.

(4) Ако је спроведен увиђај, подигнута оптужница или је донета одлука о кривичном поступку, осигураник је дужан да о томе одмах

обавести осигуравача, чак и кад је пријавио настанак штетног догађаја. Такође је дужан да достави налаз надлежног органа у вези са насталим штетним догађајем.

(5) Осигураник није овлашћен да се без претходне сагласности осигуравача изјашњава о захтеву за накнаду штете а нарочито да га призна потпуно или делимично, да закључи судско или вансудско поравнање у вези захтева за накнаду штете, као ни да изврши исплату, осим ако се према чињеничном стању није могло одбити признање, поравнање односно исплата, а да се тиме не учини очигледна неправда. Ако је осигураник у заблуди сматрао да постоји његова одговорност или да су исправно утврђене чињенице, то га неће оправдати.

(6) Ако оштећени поднесе тужбу за накнаду штете против осигураника, осигураник је дужан да достави осигуравачу судски позив односно тужбу и сва писмена у вези са штетним догађајем и захтевом за накнаду штете.

(7) Ако се осигураник противи предлогу осигуравача да се захтев за накнаду штете реши поравнањем осигуравач није дужан да плати вишак накнаде, камате и трошкова који су услед тога настали.

(8) У случају да се оштећени са захтевом за накнаду штете непосредно обрати осигуравачу, осигураник је дужан да осигуравачу пружи све доказе и податке са којима располаже, а који су неопходни за утврђивање одговорности за причињену штету и за оцену основаности захтева, обима и висине штете.

(9) Уколико се осигураник не придржава обавезе из овог члана сносиће штетне последице које услед тога настану, осим ако би оне настале и да се придржавао обавеза.

Обавезе осигуравача по поднетом захтеву оштећеног лица

Члан 16.

(1) У вези са поднетим захтевом за накнаду штете од стране оштећеног лица, осигуравач је у обавези:

- 1) да заједно са осигураником предузме одбрану од неоснованих или претераних захтева за накнаду штете (правна заштита - члан 17. ових Улова);
- 2) да удовољи основаним захтевима за накнаду штете (накнада штете - члан 18. ових Улова);
- 3) да накнади трошкове судског поступка (накнада трошкова поступка - члан 19. ових Улова).

Правна заштита

Члан 17.

(1) Обавеза осигуравача поводом пружања правне заштите обухвата:

- 1) испитивање одговорности осигураника за насталу штету;
- 2) учешће у спору у својству умешача на страни осигураника ако оштећени остварује право на накнаду штете у парничном поступку;
- 3) давање, у име осигураника, свих изјава које сматра целисходним за задовољење или одбрану од неоснованог или претераног захтева за накнаду штете.

(2) Осигураник је дужан да се у погледу вођења поступка у парници, придржава упутства и налога осигуравача.

(3) Осигуравач је овлашћен да одбије да учествује у спору или да препусти осигуранику вођење спора ако оцени да нема места пружању правне заштите с обзиром на однос висине захтева за накнаду штете и висине суме осигурања.

(4) У случају да осигуравач на име накнаде штете исплати суму осигурања пре покретања спора, престаје и његова обавеза на правну заштиту.

Накнада штете

Члан 18.

(1) Осигуравач је у обавези да у року од 14 дана исплаћује накнаду из осигурања, рачунајући од дана кад је утврдио своју обавезу и висину те обавезе.

(2) Осигуравач исплаћује накнаду из осигурања на основу:

- 1) признања које је дао или одобрио;
- 2) поравнања које је склопио или одобрио;
- 3) одлуке заједничке Комисије Адвокатске коморе и осигуравача, чије се одлучивање темељи на одлуци Дисциплинског суда Адвокатске коморе и налазима Комисије;
- 4) судске одлуке.

(3) Осигуравач је овлашћен да на име накнаде осигуранику положи суму осигурања, па се у том случају ослобађа свих обавеза и поступака у вези са осигураним случајем.

(4) Ако се осигураник противи предлогу осигуравача да се захтев за накнаду штете реши вансудским поравнањем, осигуравач није дужан да плати вишак накнаде, камате, као и судске и друге трошкове који су услед тога настали.

Накнада трошкова поступка

Члан 19.

(1) Осигуравач надокнађује трошкове парничног поступка, по основа правноснажне судске одлуке, уколико са накнадом штете не премашују суму осигурања.

(2) Ако је парницу водио осигураник без знања и сагласности осигуравача, осигурањем нису покривени трошкови спора у мери у којој је непридржавање осигураника обавезама из члана 14. ових Улова произвело штетне последице.

(3) Кад изврши своју обавезу исплатом суме осигурања, осигуравач се ослобађа даљих давања на име накнаде и трошкова по једном осигураном случају.

Непосредни захтев оштећеног лица

Члан 20.

(1) Ако оштећено лице захтев или тужбу за накнаду штете усмери само према осигуравачу, осигуравач ће о томе обавестити осигураника и позвати га да му пружи све потребне податке и поступи сходно члану 15. ових Улова, као и да сам осигураник предузме мере ради заштите својих интереса.

(2) Осигуравач не може без сагласности осигураника извршити исплату штете.

Престанак обавезе осигуравача

Члан 21.

(1) Код уговора о осигурању са одређеним роком трајања обавеза осигуравача престаје истеком 24,00 сата дана који је у полиси означен као дан истека осигурања уколико није другачије уговорено.

(2) Код уговора о осигурању са неодређеним роком трајања, ако је у полиси означен само почетак осигурања, осигурање се продужава из године у годину, осим ако нека од уговорних страна најкасније три месеца пре истека текуће године осигурања писано обавести другу страну да не жели продужење уговора о осигурању. У том случају, уговор о осигурању престаје истеком 24,00 сата последњег дана текуће године осигурања.

III ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Начин обавештавања

Члан 22.

(1) Сва обавештења и пријаве које су уговорне стране дужне да учине у смислу одредаба ових услова обавезно се морају потврдити препорученим писмом ако су учињене усмено, телефоном, телеграмом или на неки други сличан начин.

(2) Као дан пријема обавештења односно пријаве сматра се дан кад су обавештење односно пријава примљени. Ако се обавештење односно пријава шаље поштом препоручено, као дан пријема сматра се дан предаје пошти.

(3) Споразуми који се односе на садржину уговора пуноважни су само ако су закључени у писменом облику.

Промена назива или адресе осигураника

Члан 23.

(1) Уговарач осигурања односно осигураник дужан је да о промени имена, назива или адресе обавести осигуравача у року од 15 дана од дана настале промене.

(2) Ако уговарач осигурања односно осигураник не обавести осигуравача о променама из претходног става, за пуноважност обавештења која осигуравач шаље, довољно је ако је упутио уговарачу осигурања односно осигуранику препоручено писмо према последњим подацима о адреси стана, пословним просторијама односно имену или називу којима располаже. Обавештење постаје пуноважно дана кад би, према редовном току ствари, постало пуноважно да није било промене из претходног става.

Измена услова осигурања и тарифе премије

Члан 24.

(1) На уговоре о осигурању закључене на трајање дуже од годину дана, измене у Уловима осигурања и Тарифи премија извршене после закључења уговора о осигурању, ће се примењивати тек по истеку године осигурања.

(2) Осигуравач је дужан да о извршеним изменама у Уловима осигурања односно Тарифи премија, писаним путем или на други погодан начин обавести уговарача осигурања.

(3) Уговарач осигурања има право да у року од 30 дана од дана пријема обавештења о извршеним изменама у Уловима осигурања односно Тарифи премија откаже уговор о осигурању.

(4) У случају отказа из претходног става, уговор о осигурању престаје у 24,00 сата последњег дана текуће године осигурања у којој је извршена измена Улова осигурања односно Тарифе премија.

(5) Ако уговарач осигурања не откаже уговор у року одређеном у ставу (3) овог члана, уговор о осигурању се мења са почетком наредне године осигурања, у складу са извршеним изменама у Уловима осигурања односно Тарифи премија.

Примена законских прописа

Члан 25.

(1) На питања која нису регулисана овим Условима, примењују се одговарајуће одредбе Закона о облигационим односима.

Надлежност у случају спора

Члан 26.

(1) Све спорове произашле из примене ових Улова осигураник и осигуравач ће решавати мирним путем а у случају спора надлежан је суд према месту закључења уговора о осигурању.

Ово издање Улова се примењује од 24.03.2012.